

„Nincs más hátra: a magyar írónak le kell tennie a tollat.”

A filmcenzura befiltotta a „Terikét”.

Budapest, április 12. A filmcenzura bizottság a mai napon megkoronázta eddigi működését és betiltotta a Terike című filmszkeccset, amely szindarab formájában több mint százötven-szer került színre a budapesti színpadokon.

A bizottság tagjai ma délelőtt az UFA-mozgóban megtekintették Földes Imrének Terike című ismert vígjátékából készült filmszkeccset és úgy találták, hogy az előadásra nem alkalmas. Csiszárík címzetes püspök is résztvett a cenzurabizottságban és úgy tudják, hogy különösen ő foglalt állást a filmszkeccs ellen. Az UFA-mozgó igazgatósága még nem kapta meg hivatalosan az indokolást, annyit azonban közöltek, hogy a betiltásnak egyik oka, hogy a darabban szereplő plébános beleavatkozik egy szerelmi históriába, holott a plébános olyan erkölcsi magaslaton áll, hogy ilyesmivel nem foglalkozhat.

A betiltás nagy zavart okozott a mozgósínház-nál és az amúgy is nehéz viszonyokkal küzdő magyar színészetet is erősen érinti. A filmszkeccsben szerepelt volna több ismert budapesti művész, akik annakidején a Terikét sikerre vitték. Ezek most deputációzni akarnak, a Színész Szövetséggel karöltve szeretnék elérni a tilalom megváltoztatását.

Földes Imre, a Terike szerzője maga csodálkozott legjobban a betiltáson. A következőket mondotta:

— Ma láttam először a szkeccset és mondhatom, semmi lényeges változást nem találtam a vígjáték és a film, illetve szkeccsváltozat között. Nem értem az egész dolgot. Magasállású papi személyek nézték végig a Terikét és soha senkinek nem volt kifogása a darab tendenciája ellen. Nincs más hátra, mint a magyar írónak le kell tennie a tollat.

Kedden nem döntöttek még a Szeged-Csongrádi új vezérigazgatójáról.

(A Délmagyarország munkatársától.) Keddi számában részletesen tájékoztatta a Délmagyarország az olvasót a Szeged-Csongrádi Takarékpénztár vezérigazgatói állásának betöltése körül fölmerült körülményekről. Ugy volt, hogy az igazgatóság kedden nevezi ki az új vezérigazgatót, ez a terminus azonban kitolódott, de az egészen bizonyos, hogy e hét folyamán kinevezik néhai Koós Elemér utódát a Csongrádi élére.

Ma, értesülésünk szerint a helyzet az, hogy minden valószínűség szerint Bonert József lesz a Csongrádi vezérigazgatója. Bonert a tegnapi nap folyamán Szegeden tartózkodott és egyetlen pont kivételével létrejött vele a megállapodás. Amennyiben a legközelebbi napokban a felmerült egyetlen akadályt sikerül áthidalni, abban az esetben őt nevezi ki

az igazgatóság. Ha vele nem sikerül a megállapodás, akkor Kozma Dezső lesz a Szeged-Csongrádi vezérigazgatója, minthogy más jelölt nincs és illetékes tényezők más kombinációval nem is foglalkoznak. Szükségessé láttuk ez ügyben Back Bernáthoz, a Szeged-Csongrádi igazgatósági elnökéhez fordulni, aki kérdésünkre a következő felvilágosítást volt szives adni:

— A Csongrádi vezérigazgatói állására két komoly jelölt van. Az egyik Bonert József, a Békésmegyei Általános Takarékpénztár Rt. vezérigazgatója, a másik Kozma Dezső pesti bankár. Kozma a Futurának bankosztályában teljesített szolgálatot. Nemrégén vált onnan meg és bankot nyitott. Az igazgatóság e közül a két jelölt közül fogja e hét folyamán kinevezni az új vezérigazgatót.

A szegedi színház új igazgatója: Tarnay Ernő.

Az új igazgató nyilatkozik terveiről, programjáról. — „Szeged egyéb specialitásain kívül a színházról is legyen nevezetes.”

(A Délmagyarország munkatársától.) Hosszú titkolózás után kedden végre nyilvánosságra hozta a város hatósága, hogy kire bizza a jövő szezomban a házikézelésű városi színház művezetését. Kiderült kedden az is, hogy a döntés már a múlt héten, szombaton megtörtént, olyan bizalmas tanácsülés keretében, amelynek megtartását is eltitkolták, mert amióta kiderült, hogy a párnázott ajtók sem tartják elég megbízhatóan a titkot, a bizalmas tanácsulések idejét is titokban állapítják meg.

A tanács döntése szerint az új művezető igazgató — Tarnay Ernő, a Magyar Színház rendezője lesz. A város egy esztendőre szóló szerződést köt vele ugyanolyan feltételek mellett, mint amilyen feltételekkel Faragó Ödönt szerződtette le művezetőnek. Havonta ötmillió korona fikszfizetést kap, ezenkívül a színház bruttó jövedelme után három százalékot. A jövő évi szintársulatot már ő szervezi meg és a szervezkedést haladéktalanul megkezdi. Szerződése tulajdonképpen csak szeptember elsején lép életbe, éppen ezért a szervezkedés körül kifejtendő munkájáért napidíjat kap és készkiadásait is megtéríti a város.

Tagadhatatlan, hogy a tanács igen ügyesen tudta eltitkolni szándékát, mert Tarnay Ernőre senkisé gondolt, az ő neve egyetlen kombinációban sem szerepelt, így érthető, ha megbízatása általános meglepetést kelt min-

den vonalon. A városházán a döntéssel igen meg vannak elégedve. A közönség legfeljebb csak a bizalmát előlegezheti az új művezetőnek, akinek jóhangzásu neve van. A polgármester érdeklődésünkre így indokolta meg a tanács választását:

— Tarnay Ernő a Magyar Színház tagja és rendezője. A sok pályázó közül erre esett a választásunk, még pedig azért, mert »róla kaptuk a legszebb információkat«.

Fodor Jenő is részletesebben nyilatkozott. Megindokolta az eddigi titkolózást is azzal, hogy a Faragó-ügy elintézésé előtt nem tartotta opportunusnak nyilvánosságra hozni sem a jelöltek, sem a megválasztott művezető nevét.

— Tarnay Ernő megválasztásában engem a következő szempontok vezettek — mondotta Fodor tanácsnok —: Fiatal ember, tele ambícióval, igyekvéssel, aki előtt még élet van és így nem kell a múlt emlékeiből táplálkoznia. Nem akartam olyan választani, aki már volt vidéki színházvezető, olyant kerestem, akire »a vidéki színházakban uralkodó levegő még nem fertőzött meg«, mert minden levitézlett színházvezető pályázott erre a művezetői állásra, ebben akarta magát szánalni, így akart végre révbe, biztos egzisztenciához jutni. Fontosnak tartottam továbbá, hogy az új művezető »pesti ember« legyen, értékes nekszusokkal

rendelkezzen a fővárosban, különösen a nagy fővárosi színházakban, mert így könnyebben megvalósítható az a tervem, hogy a Pesten lejátszott darabok egész felszerelését, díszleteit megkapjuk használatra, ami a színház költségeit csökkenti. Ezek a szempontok diktálták, hogy Tarnay Ernő megválasztását ajánljam a tanácsnak, annál is inkább, mert a legszebb, legbiztosabb információkat kaptam róla. Bizom benne, hogy beválik, ha csalódnék, akkor nem tudom, hogy kiből bizhatok meg másban.

Megkérdeztük Fodor Jenőtől, hogy milyen keretek között szervezheti meg az új művezető az új társulatot és hogy milyen lesz a hatásköre a színház ügyeinek intézésében.

— Komplet társulat szervezésére kap megbízást — mondotta Fodor tanácsnok —, teljes prózai, opera- és operettegyüttesel. A szervezkedést haladéktalanul meg kell kezdenie, hogy a lehető legjobb erőket lekösse a szegedi színház számára. Szegednek, meggyőződésem szerint, van színházi közönsége, de csak úgy, ha a színház jó darabokkal, jó műsorral, kifogástalan előadásokkal bevonzza a közönséget. A művezetőnek teljes igazgatói hatásköre lesz, mert nagyon jól tudom, hogy két gazdája nem lehet a színháznak. Közösen állapítjuk majd meg az anyagi kereteket, amelyek között azután teljesen szabadon mozoghat. A színház művészi ügyeinek intézésében nem kívánok beleszólni, mert hiszen ezzel a felelősség egy részét vállalnám magamra, ha ez lenne a céloim, akkor felesleges a művezető igazgató. Rajta keresztül történik majd minden, ő intézi a műsorügyeket, a színészek személyes ügyeit is. Rám csak az anyagi rész tartozik, de ez is csak a keretek, a költségvetés megállapításáig.

Elmondotta ezután Fodor Jenő, hogy Faragóval végre perfektuálódott a megállapodás, még pedig a békés megállapodás, úgy hogy Faragó Ödön már el is utazott Szegedről. A társulat vezetését Mátray Ernőre bizta átmenetileg, erre a szezomban a tanács. Mátray már át is vette a művezetést. Az idei szezomban június végéig tart, a színészek azonban az eredeti megállapodás értelmében júliusra is megkapják járandóságukat szabadságolásukkal együtt. Az új szezomban Tarnay Ernő szeptember első napjaiban kezd meg.

Tarnay Ernő kedden délután már meg is érkezett Szegedre és délután öt órakor Fodor Jenő tanácsnok társaságában, a színház igazgatói irodájában aláírta szerződését.

A Délmagyarország munkatársának alkalma volt arra, hogy a szegedi színház új művezető igazgatójával hosszabb eszmecsere-t folytatson és programja iránt érdeklődjön.

Tarnay Ernő

a beszélgetés során többek között a következőket mondotta:

— Őszintén hiszem, hogy a házikézelés rendszere korszakot teremt a magyar színészet történetében, éppen ezért ezt a megoldást igen szerencsésnek tartom. Ha sikerül, feltétlenül lendületes fejlődésnek indul ismét a magyar színészet, mert ez a rendszer módot nyújt arra, hogy a színházhoz valóban szakavatott emberek kerüljenek. Hiszem, hogy abban az esetben, ha a szegedi színházban beválik ez a rendszer, a többi vidéki városok egymásután átveszik.

— Elsősorban ezért vállalkoztam a szegedi színház művezetésére, hiszen az anyagi előnyök nem csalhattak le, amikor egzisztenciám a fővárosban meg volt jól alapozva. Nemessebb szempontok irányították elhatározásomat, arra is gondoltam, hogy Szeged Trianon óta fokozottabb jelentőséget kapott és nagyobb kulturmissziót kell a jövőben betölteni. Ennek a misszióknak pedig az egyik leghatásosabb eszköze a színház. Arra törekszem majd, hogy Szeged egyéb specialitásain kívül, a színházról is nevezetes legyen.

— Az a cél is szemem előtt lebegett, hogy

Gyukits
Borsalinó

KALAPKÜLÖNLEGESSÉGEK

Habig
Mossan

Fischer és Pártosnál.